

yttret det Allermindste, der kunde give Anledning til en Misforstaaelse i denne Retning, saa har der jo været Leilighed til at corrigere det ved at see, hvad der virkelig staaer i Tidenden. Men der har aldrig noget Dieblit været Tale om at „gøre Thinget til en Overtaxationscommission“, der har aldrig noget Dieblit været Tale om at indbringe enten heri Thinget eller i Udvalget Spørgsmaalet om, hvad der da var den rigtige Taxation. Der har været Tale om at anstille en Undersøgelse, der skulde gaae ud paa at vise, om man i det Hele i den Taxation, der har fundet Sted, er gaaet ud fra saadanne Principer, at Staten kan vente at faae de Penge, den gjør Regning paa, og dersom man skulde finde, at dette ikke var Tilfældet, da at paa-vise de Midler, hvorved den Feil, der er begaaet, kan blive hævet ad samme Lei som den, der er betegnet i Loven og praktisk er fulgt. Jeg veed ikke, at Nogensomhelst har talt om at gjøre Thinget til en Overtaxationscommission, og det ærede Medlem har været overmaade uheldig i at finde denne Grund til at modsætte sig et Udvalg, da der aldrig har været nogensomhelst Tanke desangaaende. — Det ærede Medlem nævnte som den tredie Grund til at modsætte sig Udvalget den, at min Hensigt var at „omstyre Loven af 6te Juli 1867“, og han sagde, hvis jeg ikke tager feil, ikke een, men to Gange, at min Plan var at „omstyre Loven af 6te Juli 1867“. Intet kan nu være mere feilagtigt, urigtigt og uberettiget end denne Paaastand. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagb), som tog Ordet umiddelbart efter det nævnte Medlem, meente, at Loven af 6te Juli 1867 havde gaaet de private Interesser noget for nær, og jeg kan efter min Anskuelse jo ikke Andet end slutte mig dertil til ham; men der er kun et eneste Punkt, paa hvilket jeg troer, at Loven er gaaet de Paagjældende for nær, og det er med Hensyn til Servitutets Behandling, naar Fæstningsværkerne vare nedlagte. Dette Spørgsmaal er imidlertid, mine Herrer, desinttittv afgjort, og det er i ingen Henseende af mig draget frem paany undtagen som en nødvendig historisk Forklaring af det hele Forhold. Der be-

gjøres ingensomhelst Forandring dertil; fordi man anseer det for givet, at den lovgivende Magt kan ikke saaledes ville gjøre Nar ad sig selv, at den i 1870 skulde vedtage en Lov, som i Principet hvilede fuldstændigt paa et andet Grundlag end det, der i 1867 blev efter en moden Forhandling erklæret for at være det ene retfærdige og billige. 3 andre Stykker har Loven af 6te Juli 1867 paa ingen Maade gaaet de private Giere for nær. Det Standpunkt, paa hvilket jeg staaer, er tværtimod netop dette, at Krigsministeriet har udført Loven af 1867 paa en Maade, der staaer i Strid med den Opfattelse, der ledede os, da vi vedtog Loven. Jeg forlanger paa ingen Maade Loven omstyrret, tværtimod, jeg forlanger den udført, men udført saaledes som den staaer, som den er vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, og ikke saaledes som den foreslaa i det oprindelige Regjeringsudkast. Det er et Hovedpunkt i mine Anker, at der i det oprindelige Regjeringsudkast fandtes en Paragraph om Opfigelse af Reverser, som vi udstemte, en Udstemning, der ganske nødvendig maa have haft en klar Mening, men desuagtet, siger jeg, udføres Loven, som om hiin Paragraph var bleven staaende. — De tre Grunde, som det ærede Medlem anførte for at modsætte sig Udvalgs Medsættelse, slaae saaledes paa ingen Maade til. Finantsudvalget har allerede yttret sin Mening derom, og de ærede Medlemmer heri Thinget have fundet, at, om det end kan være fuldkommen rigtigt, at Finantsudvalget havde Competence til at undersøge Sagen, saa er det paa ingen Maade saaledes naturligt knyttet dertil, at det ikke meget godt skulde kunne henlægges til et andet Udvalg at prøve denne Sag. Paastanden om, at Thinget skulde ved et saadant Udvalgs Medsættelse gjøres til en Overtaxationscommission, er fuldstændig greben ud af Luften. Paastanden om, at jeg skulde ville omstyre Loven af 6te Juli 1867, staaer i Strid med min hele Udvikling, thi jeg forlanger Intet uden Udførelsen af Loven af 6te Juli 1867. Det forekommer mig, at det gif det ærede Medlem, vmtrent som det gaaer det nuværende ketserlige Høire i det franske Kamre, om hvilket man siger, at det